

ВАРНЕНСКИ ОКРЪЖЕНЪ ВЕСТНИКЪ

Официално издание на Окръжната Постоянна Комисия.

Телефонъ № 418.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Такси:

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ:

За общини	200 лева
За Банки, Д-ства и Учил. Настоятелства .	100 „
За частни лица и кооперации	50 „

За обявления на всички общински, обществени, държавни и кооперативни учреждения, на дума или кв. с/м. по 1 лв. За частни предприятия и лица на дума по 1 лв. на кв. с/м. по 80 ст. За баланси на кооперации и синдикати на страница по 150 лв. За баланси на Д-ва и пр. на страница 300 лв.

ЗАБЕЛЕЖКА: Такситъ се смятатъ за една публикация при повторение такситъ се удвояватъ.

П. Николовъ.

Популярна банка и кредитна кооперация.

Говори се за конкуренция между кооперациитъ, особено между популярната банка (кредитна кооперация типъ Шулце-Деличъ — съ ограничена отговорностъ) и селската кредитна кооперация (типъ Райфазенъ — съ неограничена отговорностъ) и за мъркитъ които трѣбва да се взематъ за премахването ѝ. Като една такава мърка се сочи и непризнаването на една новооснована кредитна кооперация въ едно селище, ако тамъ има вече друга. Това е една погрешна мърка, която ще донесе само озлобление и реакция срещу кооперацията. Неумѣстна и неоправдаема е тази мърка. Щомъ се касае въпроса до две разнородни (поне у насъ, споредъ господствующето мнение) кооперации: до една популярна банка и до една кредитна селска кооперация, още повече при предполагаемото разширение района на популярнитъ банки — членоветъ да се вербуватъ не само отъ селището или общината гдето е банката, но и отъ съседни общини.

Разумно и справедливо ли е да се лишатъ стотицата занаятчи и други професионалисти въ едно голѣмо село или паланка само за това, че сж имали нещастieto да се сетятъ по-късно отъ свойтъ събрата — земледѣлски стопани да основатъ кооперация и обратно, сто-

тицитъ земледѣлски стопани — че сж се сетили по-късно отъ професионалиститъ? По едни или други съображения всѣка отъ дветъ категории намира неудобна за себе си формата за сдружаване на другата. Следва ли отъ това, че една отъ дветъ категории — земледѣлскитъ стопани или професионалиститъ — трѣбва да се лишатъ отъ бързъ и ефтинъ кредитъ? Аргумента: нека влѣзатъ всички въ съществуващата кооперация — е не-серioзенъ, предвидъ голѣмитъ различия морални и материални, ако може така да се каже, между професионалиста и селския стопанинъ. Различия сж нуждитъ отъ кредитъ, времето за него. Единитъ сж подвижни, по-напредничави, другитъ сж по-консервативни. Тридесетъ — четиридесетъ професионалисти, нѣколцина чиновници и други свободни професии нѣматъ нищо общо и никакъвъ интересъ въ селската кооперация. Ако тѣ продължаватъ да сж членове, това е идеализма, който ги въодушевява. При едно такова положение или обратно — при подавяюща маса професионалисти 30—40 селски стопани — справедливо ли е забраняване кооперирането и на другитъ или ако кооперацията е вече основана, тормозенето и чрезъ лишаване отъ кредитъ отъ кредитнитъ институти?

Никога и никому дробенето не е носило добро: то не ще донесе добро и на кооперативното движение, но тукъ случая не е такъвъ. Тукъ се касае до две категории производители съ съвсемъ различно производство

по същество и следователно съвсѣмъ различни начини на организирането, модернизирването и пласимента му. Отъ тамъ и необходимостта не, а оправданieto и непреченето при конкретни случаи на образуването нова кредитна кооперация въ едно селище.

Погрешно е мнението, че една популярна банка и една райфайзенова кредитна кооперация ще бждатъ конкуренти. Както едната, така и другата си иматъ свои определени области на действие, вследствие различия си членски съставъ. И ако действията се пресекатъ, кръстосатъ, то необходима е само добрата воля на ръководителитъ за изглаждането. Въ противенъ случай виновни сж ръководителитъ, които държатъ по високо своя инатъ или криво разбрано кооперативно честолюбие, нежелателна кооперативната идея и интересъ на кооператоритъ.

Съ тия нѣколко реда, мъчейки се да избегвамъ конкретизирането и детайлирането по третирания въпросъ, искамъ да извадя „на линия“ едно положение, което ще се явява все по-често и по-често въ нашия кооперативенъ животъ, особено въ селища съ полугрунтово-земледѣлски, полутърговско-еснафски животъ и което явление трѣбва да се уяени и уреди по законодателенъ редъ—съ готвения сега законъ отъ специалната кооперативна комисия при министерството на правосъдието.

Е. Балтаджиевъ — агрономъ.

За подмѣтката на стърнищата.

Бѣше време когато нашиятъ земеделецъ, поради обширността на земитъ, които притежаваше, едва успѣваше да ги дообработи, много малко внимание обръщаше както сега и на качеството на работата си и въпреки това получаваше доста задоволителни приходи. Но понеже все пакъ следъ дългото обработване и сеяне една и съща площъ, тя намаляваше производството си, съ целъ да си възвърне по-раншата сила, тя бѣ оставяна за една година на почивка, като се оре безъ да се сѣе, спречъ живата се угаи, за да бжде посѣта чакъ на следната година, както това и сега

се практикува, обаче въ размѣръ съставляющъ едва 20% отъ посѣтитъ пространства.

Практиката на угарянето у насъ се състои въ слѣдното: следъ извършване на жътвата и вдигане снопитъ, всичкиятъ селски добитъкъ се пуца на свободна паша въ стърнищата, защото между посѣвитъ обикновено пониква доста много трѣва, която може да бжде използвана още повече и поради това, че до него време паша по свободнитъ мери, колкото има такива, почти не е останала. Използуването нивитъ за паша продължава късно до есента, и чакъ на следната пролѣтъ се пристѣпва къмъ разораването имъ; по-рано, ако има да се сѣе нѣкоя лѣтница или покъсно, ако нивата ще се остави на черна (ялова) угаръ. Прѣзъ лѣтото угарената нива при първа възможностъ се кръстосва и есенесъ се оре трети пѣтъ, като същевременно се засѣва, или се засѣва направо върху второто оране.

Презъ последнитъ години обаче, откакъ се забелезва едно значително съствяване на населението и раздробяване на собствеността и откакъ културнитъ нужди на домакинствата се увеличиха; стремлението на всѣки стопанинъ е да се засѣватъ колкото се може повече лѣтници за смѣтка на черната угаръ. Не само това, но доходитъ отъ кукуруза, боба, фия и др. като почнаха да не задоволяватъ стопанитъ, последнитъ почнаха съ голѣмъ устремъ покрай тѣзи култури да отглеждатъ тютюня а заедно съ това слънчогледа, цвѣклото и др., отъ които се очакваше по-бързото снабдяване стопанството съ парични средства.

Засѣването на тия култури се значително засили, но заедно съ това се констатира едно голѣмо изтощение на засѣванитъ ежегодно земи, безъ да може да бждатъ всички наторени, а освенъ това, което е по-важно, реколтата както на окопнитъ така и на зърненитъ култури стана по-чувствителна спрѣмо сушата презъ години, когато дъждоветъ липсваха за да снабдятъ почвата съ достатъчно влага. Това обстоятелство въ доста голѣма степенъ се констатира презъ тази година: голѣми пространства лѣтници, тамъ гдето дъждоветъ валѣха покъсно, непоникнаха, други поникнаха

но се унищожиха, а жътвата на зимниците въ много села се извърши чрезъ скубане вмѣсто съ сърпъ.

Нѣма нужда отъ голѣми размишления, за да се отгатне кѣде лежи причината на тия наши неуспѣхи, особено въ сушавитѣ години.

Преди всичко ще трѣбва да се забележи, че ние премахнахме черната угаръ безъ да се погрижимъ да потърсимъ други пштица за одобиване на ония блага за почвата, която тя ни даваше, когато ние я оставяхме цѣло лѣто разработена, но непосеяна.

На второ мѣсто ние засилихме индустриалнитѣ култури, които обикновено повече изтощаватъ и изтеглятъ влагата на почвата, безъ да вземемъ мѣрки за наваксване изгубеното.

На трето мѣсто, ние продължаваме все тъй плитко да оремъ и все тъй не въ тия моменти, които сѣ отъ важно значение както за поглъщане повече влага въ почвата, така и за гарантиране нейното по-дълго запазване.

На четвърто мѣсто ние при недостатъчността на торѣтъ, съ който разполагаме, не само че не сме направили нищо за засилване качеството му чрезъ разумно съхранение и навременно слагане, но не сме направили нищо за да може да подготвимъ и извлечемъ отъ самата почва ония материяли, които сѣ продукти било отъ разложението на самата нея, било отъ разнитѣ органически остатъци отъ отглежданитѣ култури, тревитѣ и пр.

И редъ други грешки, които ако се съзнаеха отъ всѣки едного и се направеше нужното за прѣмахването имъ положението на селското ни стопанство днесъ щѣше да бѣде съвсемъ друго.

Тъкмо къмъ ускоряване съзнаването на вършенитѣ грешки и тѣхното изправление отъ нашитѣ земледѣлци се стреми създадения у насъ агрономически институтъ, който съ помощта на държавата и окръжнитѣ съвети отъ години насамъ пропагандира между населението придобивкитѣ на земледѣлската наука и практика.

Преследвайки сѣшитѣ задачи отъ нѣколко години насамъ, агрономитѣ сѣ обърнали особено внимание върху усвояването и прилагането въ всички стопанства на една работа, която факти-

чески не е нова за нашитѣ земледѣлци, но която не се практикува, затова производителността на селското ни стопанство стои още много назадъ.

Тази земледѣлска работа е *подметката на стърнищата*.

Да се подметне стърнището значи, да се изоре посетата съ зимни посеви нива веднага следъ жътвата и то толкова плитко щото всички находящи се въ нивата прѣстнати по земята семена отъ плѣвели, като се заровятъ заедно съ стърнището, при най-малката влага да поникнатъ и при една втора оранъ, извършена дълбоко презъ есенята да я унищожатъ, следъ което оставената на едри буци презъ зимата почва, да се изложи на влиянието на студа, като сѣщевременно се напои съ максимумъ количество влага, нужна за лѣтната култура, която ще посеемъ презъ пролетта.

На подметката на стърнищата се дава такова голѣмо значение, че днесъ цели команди отъ агрономически персоналъ сѣ прѣснати изъ по-важнитѣ населени мѣста не само да пропагандиратъ, но и да подпомагатъ материялно тия, които се заловятъ за тая твърдѣ полезна работа.

Нѣкъдѣ тая агитация на агрономическия персоналъ се посреща съ симпатии и готовност за изпълнение, като даже има мѣста, кѣдѣто се явява недоволство, че тия села и тия стопани сѣ предпочетени предъ други, които съ по-голѣмо усърдие биха приложили новитѣ приеми въ стопанисването. Нѣкъдѣ обаче се гледа на работата още съ насмѣшка, па даже и съ извѣстно скрито негодуване, че чрезъ въвеждане подметката се унищожавала лѣтната паша на добитъка, за което разбира се има извѣстни причини.

Това обаче, което трѣбва да се пожелае отъ всички то е, че нашитѣ стопани най-сетне ще трѣбва да станатъ по-далновидни и възприемчиви къмъ новото, макаръ и това ново да имъ коштува повече трудъ, жертви и безпокойства, защото тоя трудъ и безпокойства ще иматъ въ резултатъ едно засилване на производството, което е пъкъ отъ своя страна е залогътъ за благосъстоянието, както на отдѣлнитѣ лица така и на обществото.

Пътът към интензивиране нашето земледѣлие.

Когато се заговори за нашето земедѣлие, обикновено се изреждатъ маса причини за сравнително низкия доходъ, който ни дава то. Посочва се на липсата на комасация, на сортове, на достатъченъ кредитъ, на лошитъ сеитбо-обръщения и обработка, говори се твърде много за невежеството на нашия земледѣлецъ и пр. и пр. Това сж недъзи, отъ които трѣбва да се отървемъ, но отъ где трѣбва да започнемъ?

Ние ще се опитаме да дадемъ тукъ единъ отговоръ на тоя въпросъ отъ гледище на скотовѣдството.

Ако направимъ една смѣтка, на чиито подробности тукъ, по липса на мѣсто, не можемъ се спрѣ, ние ще видимъ, че на глава едъръ добитѣкъ у насъ се падатъ дневно едва три четвърти кгр. сѣно и по-малко отъ половинъ кгр. зърненъ фуражъ, които е свършено недостатъчно. Освенъ това, годишно ние произвеждаме около 3 милиарда кгр. слама и то заедно съ рѣжената. При нашитѣ пасища ние хранимъ добитѣка си оборно не по-малко отъ 200 дни, за които сж необходими за глава 1600 к. грубъ фуражъ, когато у насъ се произвежда сѣно и слама около 1210 кгр. на глава. Вѣрно е, че у насъ се употребява и царевичната шума за храна, обаче, като се вземе подъ внимание и постелята презъ зимата по 2 кгр. на глава или 300 кгр. за цѣлата зима, ясно е, че грубия фуражъ, който се произвежда у насъ е недостатъченъ да задоволи нуждитѣ на нашето скотовѣдство. При такова положение абсурдно е да се говори за нѣкакво модерно скотовѣдство.

Всѣка година въ България се оставятъ по 7 милиона декара угаръ. Ако тая угаръ се засѣе съ фиева смѣсь при 200 кгр. срдѣно годишно производство, угарѣта ще ни даде 1400 милиона кгр. фиево сѣно. Общо взето ще бждатъ произведени сѣно и слама около 5,400 мил. кгр. За 200 дни оборно хранене за нашето скотовѣдство сж необходими по 8 кгр. дневно на глава 5,280 мил. кгр. Само чрезъ засеването на угарѣта ние можемъ да осигуримъ фуражъ на добитѣка и съ това да поставимъ основитѣ на едно модерно скотовѣдство.

Но какъ може да се увеличи, производството на зърнения фуражъ? Ако сравнимъ срдѣното производство на България съ това на стопанството Обр. чифликъ, ние ще видимъ следното:

Култури България Обр. чифл.

средно на декаръ кгр.

Овесъ	73	134
Фиева смѣсь	180	387
Царевица	100	265
Ливади	205	600

(люцерина)

На какво се дължи тая разлика? Дължи се преди всичко на туй, че въ селата нивитѣ не се оратъ на есенъ, а пролѣтнитѣ култури се сѣятъ на пролѣтна оранъ, при която запазената зимна влага въ почвата се изпарява. Въ русенско овеса и фия, благодарение на сушата, сж почти изцѣло компроментирани. Благодарение на дълбоката есена оранъ въ Обр. чифликъ тая година фиевата смѣсь е дала 350 кгр. на декаръ. Сжщото нѣщо имаме тая година и съ захарното цвекло. На много мѣста тамъ гдето то бѣ засето на пролѣтна оранъ, биде заорано или съвсемъ проредѣ. Съмнение не може да има, че при една обща есенна оранъ срдѣното производство при овеса, царевичата и фиевата смѣсь ще бжде увеличено поне съ 50 на сто.

Таблицата ни показва, че нашитѣ естествени ливади ни даватъ средно 205 кгр., когато люцерната средно взето 600 а въ добри години достига и до 1000 кгр. Отъ сѣнокоса на Образцовия чифликъ миналата година се получи около 200,000 кгр. сѣно. Тая година получихме едва 75,000 кгр. Отъ люцерната миналата година получихме 766 кгр., а тая година заедно съ третата косидба похода на декаръ ще надхвърли 900 кгр. Това показва, че люцерната е въ състояние да издържа много добре сушитѣ, стига да се е укоренила добре. Отъ тукъ и необходимостта да се обърнатъ всички естествени ливади, които не се заливатъ съ вода, въ люцернови. Увеличението на дохода ще бжде съ 100 на сто най-малко.

Г-нъ министръ Христовъ съ новосъздаденитѣ образцови стопанства се стреми да преобрази нашето земледѣлско стопанство. Идеята е отлична, но има другъ по лекъ и по-бързъ пътъ, стига законодателятъ да се притече на помощъ на м-вото на земледѣ-

лието. У насъ на всѣка работна двойка се падатъ 63 декара обработваема земя. Отъ тѣхъ около 23 декара се засѣватъ съ зимнина, около 4 декара сж естествени ливади и люцерна, тѣй че за пролѣтници оставатъ 36 декара. Обикновено къмъ края на септемврий беридбата на царевичката и ваденето на цвеклото и сеитбата на есеннитѣ посѣви сж привършени. Нима отъ 1 октомврий нѣма 10 хубави дни за да се изоратъ тия 36 декара? Съмнение въ това не може и да има. Прочее, ние бихме препоръчали следното:

1. Министерството на земледѣлието да задължи всички общини да разработятъ и засѣятъ съ люцерна отдѣленитѣ земи за скотовѣдния фондъ, като всѣко домакинство срещу известенъ наемъ получи равна частъ. Разработката и засѣването на земитѣ може да стане презъ трудовитѣ седмици.

2. Трѣбва да се помисли сжщо за налагането на задължителната есенна оранъ и задължителното засѣване на угарѣта.

3. Народното събрание трѣбва да гласува единъ извънреденъ бюджетъ отъ 500 милиона лева за набавянето на фиево семе, плугове, вѣялки и пр. Нѣка бждемъ сигурни, тия 500 милиона ще се обѣрнатъ още първата година въ милиарди.

П. Грънчаровъ

Образцовъ чифликъ

Хигиенични съвети.

Опасността отъ мухитѣ за здравето.

Не само профанитѣ въ медицината, но и нѣмъ лѣкаритѣ често се чудимъ и не можемъ да откриемъ източникътъ на нѣкои заразявания.

Тѣ сж толкова разнообразни и толкова много, че мъчно е въ всички случаи да се откриятъ.

Когато казваме на майки, че детето е болно, защото се заразило, не ни вѣрватъ и възразяватъ: какъ, отъ къде може да получи нашето дете зарази, когато тѣй добре го гледаме и го пазимъ.

Между многото разнообразни пѣтица и начини, по които влизатъ и най-опасни зарази даже въ най-чисто и най-хигиенично жилище, между многото преносвачи на зарази отъ едно мѣсто на друго, лѣтно време сж и мухитѣ.

Мухитѣ често сж посредници за разнасянето отъ едно мѣсто на друго, отъ една къща въ друга, отъ една махала въ друга на следнитѣ заразни болести: коремнъ тифъ, дезинтерия, детска летна

диария, холера, синята пѣпка и на туберкулозата. Мухитѣ кацатъ за да се хранятъ, върху изпражненията на хората и животнитѣ, върху храчѣитѣ, открититѣ рани у хората и животнитѣ, задапанитѣ парцали, преврѣзки съ гной, върху лешоветѣ на умрѣли животни и други нечистотии.

Въ всякитѣ тия мѣста се въдятъ и размножаватъ всевъзможни зарази.

Мухитѣ разнасятъ прилепенитѣ зарази на краката имъ на 2 километра разстояние, като кацатъ на хранителнитѣ продукти, сѣдоветѣ за хранене рѣцетѣ, лицето и по устнитѣ на хората.

Ето защо въ интересъ на здравето на всякъ трѣбва съ всевъзможни начини да се унищожаватъ мухитѣ.

Но за да могатъ да се унищожаватъ тѣзи опасни разносвачи на зарази, нужно е да се знае какъ и къде се развѣждатъ мухитѣ. Мухитѣ се движатъ на свѣтло и топло. Мухитѣ не отиватъ въ тъмнитѣ мѣста. Ако въ стая, въ която има много мухи, се спуснатъ дебелы и тъмны пердета, мухитѣ почти веднага представатъ да летятъ, известно време сами излизатъ и после оставатъ на едно мѣсто. Лѣтно време, когато се случи да се промѣни температурата и стане хладно мухитѣ сж като парализирани, не летятъ и бавно се движатъ.

Мухитѣ не се хранятъ съ твърди вещества, а само съ органически сокове и разтворени органически вещества. Ако има такива тѣла, където кацне, мухата ги смуче направо, ако ли нѣма такива, тогава тя изпуща отъ себе си капчици слюнка, която разтваря твърдитѣ вещества и тогава ги смуче. Когато кацне мухата на бучка захаръ, тя наслончва съ хобогчето си една частица захаръ, и следъ като се получи разтворъ, почва да смуче.

Когато мухата кацне на хлѣбъ или другъ хранителенъ продуктъ става сжщо както съ захарѣта. Само тамъ, където слюнквата на мухата не разтваря веществото тия най-мръсни насѣкоми не се спиратъ за дълго. Но понеже тѣ нѣматъ усѣтъ — кое вещество може да имъ служи за храна, опитватъ всичко, кацатъ на всѣкъде и на едно сжщо мѣсто се опитватъ да изпущатъ слюна, почакватъ известно време да подействува тя и, когато се убедатъ че веществото е неразтворимо, прелигатъ на друго мѣсто.

На всѣко мѣсто, където кацне мухата, оставя съ краката си пращецъ или житкостъ, въ които може да има болезнотворни микроби и бактерии.

Въ слюната и изпражненията на мухитѣ има сжщо такива микроби и бактерии.

Женскитѣ мухи снасятъ яйцата си въ мѣста тъмни и мѣста където гаятъ органически вещества — въ боклуцатѣ, торичката, нужницитѣ и други

подобни където е изключена възможността за истиване. На сухо яйцата се унищожаватъ.

Отъ яйцето, въ зависимостъ отъ температурата, влажността и хранителността на материята, на 6 до 9 дена, следъ като преминатъ нѣколко фази на развитие, отлетява нова муха. Младата женска муха следъ 18 дена вече почва да снася яйца.

Мухитѣ се развъждатъ отъ май до края на септемврий. За това време отъ една женска муха може при благоприятни условия, да се развъди едно поколение отъ 4,000 трилона мухи.

Ако да пѣмаше малки и голѣми животни, които да се хранятъ съ мухи, ако не се случваха нещастия и съ мухитѣ, може всѣки да си представи какво огромно количество мухи би се развъдили въ нашитѣ нечисти села и градове, включително и столицата ни.

За да се попречи за развъждането на тия опасни за здравето ни насекоми е нужно преди всичко да се унищожаватъ малкото мухи останали презъ зимата, чрезъ напушване мѣстата където зимуватъ тѣ съ креолинъ или нечиста варболова киселина. Всички боклуци, торове и други нечистотии трѣбва лѣтно време да се изнасятъ далеко отъ жилището най-малко веднажъ въ седмицата. Ако се изнасятъ 2 пѣти въ седмицата, всички снесени въ тѣхъ яйца отъ мухитѣ, не ще могатъ да дадатъ ново поколение. Изнесенитѣ боклуци на полето, трѣбва да се разпрѣснатъ за да изсъхнатъ. Слънцето и сушата убиватъ червейчетата, които сж се излюпили.

Тамъ, където има гниещи органически матери и немогатъ да се изнасятъ, въ нужнитѣ, трѣбва да се налива газъ, креолинъ, хлорна варъ, варно мѣлко и зеленъ камъкъ за да се умъртвятъ яйцата и червейчетата на мухитѣ.

За унищожение на мухитѣ се препорѣчватъ множество средства, но най-практични и ефикасни сж следнитѣ:

- 1) Телени или тюлени мрежи на прозорцитѣ.
- 2) Лепливитѣ и отровни книги за мухитѣ.
- 3) Стъвленитѣ мухоловки съ подсладена вода.
- 4) Растворъ отъ формалинъ (10—15) грама съ малко мѣлко и подсладенъ се поставя въ разлѣти панички изъ помѣщенията.
- 5) Паритѣ отъ изпаряване на силенъ огънь, въ дълбокъ тенекиенъ садъ, на креолинъ или нечиста карболова киселина избиватъ мухитѣ, дето се намиратъ. За човѣка тия пари сж само неприятни по своята миризма. И най-после, като ефикасно

средство за да се запазимъ отъ чести заразявания се счита съгласието на всички ни—да не купуваме съестни продукти отъ търговци, месари, хлѣбари, където има мухи и стокитѣ не сж запазени съ мръжи и да заставимъ общинскитѣ санитарни власти да ни избавятъ отъ нечистотитѣ по общественитѣ помѣщения и мѣста.

Д-ръ Вл. Руменовъ

ЛОЗАРСТВО

VII. Планиране и чертане на мѣстото.

За да може новото лозе да се обработва правилно и за да може сжщото да получи по хубавъ изгледъ, то трѣбва да се планира. Планирането се състои въ раздѣляне мѣстото на парцели и прокарване пѣтища между тѣхъ, Планирането има значение: когато мѣстото е по

Рипария × Рупестрисъ 101—14

Памидъ	Десертни сортове	Червенъ мискетъ
1.5 м.		
Гъмза	Димятъ	Маврудъ

Рупестрисъ дю Лотъ

Фиг. 3. Планъ на лозе отъ 5—6 декара.

голѣмо отъ 2 декара, където се отглеждатъ нѣколко сортове грозда и дѣто има различни видове подложки на едно и сжщо мѣсто.

Раздѣлянето мѣстото на парцели зависи отъ нуждата и желението на стопанина. Икономично е да става парцелирането споредъ подложкитѣ и сортоветѣ лози за грозде, когато се прави сметка: всѣки видъ подложка и сортъ лоза да бѣдатъ отдѣлни на табли (парцѣли) въ чисто състояние. Въ лозето могатъ да се правятъ парцѣли съ пространства не по-малки отъ $\frac{1}{2}$ декаръ и

по-големи от цѣлъ декаръ. Между таблитѣ трѣбва да се оставатъ по-широки мѣста за пѣтища, които да сѣ широки отъ 1.50 до 2 метра, понеже сѣ нуждни за доброто обработване на лозето и за ходене по тѣхъ съ кола. Гледай фиг. 3.

При планирането на мѣстото трѣбва да се съблюдаютъ тѣзи нѣща: 1) какво е положението на мѣстото — дали е равно или стрѣмно, 2) какво направление да се даде на редоветѣ и 3) каква форма на посаждане трѣбва да употребимъ. Напр. ако мѣстото е на байръ ние трѣбва да направимъ парцѣлитѣ така, щото когато прокараме редоветѣ, да не образуваме редоветѣ право на долѣ, а да останатъ малко наклонни спроти мѣстото. (Гл. фиг. 5).

Чертането се състои въ прокаране на черти (линии), съ които се опрѣделятъ мѣстата на лозитѣ, които ще садимъ. Въ време на чертането трѣбва да имаме предвидъ слѣдното: какво трѣбва да бѣде разстоянието между лозитѣ и редоветѣ, какво направление да дадемъ на редоветѣ и каква да бѣде формата на посаждането — квадратна или трижълна.

Лозитѣ могатъ да се садятъ въ форма на *квадратъ* или въ видъ на *равностраненъ трижълникъ*. Квадратното садене се практикува, съ изключение на стрѣмнитѣ мѣста, почти въ всички случаи, а въ трижълникъ садимъ когато мѣстото е на байръ (наведено) и когато искаме да помѣстимъ въ лозето по-вече лози, съ цѣлъ да използваме силата на земята. Вижъ фигура 4 показва мѣсто, което има квадратна форма, а фигура 5 — трижълникъ.

На мѣстата, които сѣ доста стрѣмни и където е опасно отъ свличане на земята, се дава винаги трижълната форма при засаждането, защото при този начинъ лозитѣ не стоятъ въ редъ на надолѣ, една подъ друга, а раздалечени

презъ една, нѣщо което отстранява въ голѣма степенъ оголването на лозитѣ и свличане земята на долѣ. вслѣдствие водата отъ дъжда или снѣгътъ.

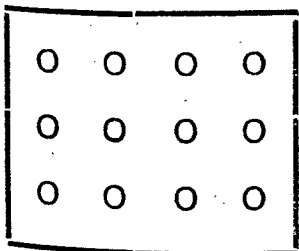
Направлението, което трѣбва да се даде на редоветѣ въ лозето, зависи пакъ отъ мѣстоположението и изложението на мѣстото. Направлението има голѣмо значение при нискитѣ и равни мѣста, при които ще се употребѣи четвъртитата форма на садене. Въ всѣки случай редоветѣ на лозитѣ трѣбва да бѣдатъ такива, щото последнитѣ да могатъ повече да се огрѣватъ отъ слънцето и да не се засѣняватъ една-друга. Споредъ науката напримеръ редовото направление трѣбва да бѣде отъ сѣверъ къмъ югъ, но ако отгледаме лозитѣ на телъ и духа често сѣверния вѣтръ — тогава редоветѣ трѣбва да иматъ направление — изтокъ-западъ.

Разстоянието, което се дава на лозитѣ и редоветѣ зависи отъ нѣколко нѣща: отъ климата, отъ почвата, отъ положението и изложението на мѣстото, отъ качеството на подложката и лозата, отъ обработването на лозето и пр. На лозитѣ и редоветѣ се дава по голѣмо разстояние когато: климата е влаженъ и студенъ, земята по-богата, мѣстото е равно и ниско, лозитѣ буйно разтящи и когато ще обработваме лозето съ плугъ или друга машина. Напротивъ, разстоянието бива по кжсо при: бѣднитѣ почви, южно наклонение на мѣстото, топълъ климатъ и при слабораствящи лози. Разстоянието, което у насъ се оставя между лозитѣ или редоветѣ е отъ 1.10 и до 1.50 м., а срѣдно — 1.30 м. Та какво трѣбва да бѣде разстоянието за извѣстно мѣсто, това е въ зависимость отъ казанитѣ по-горѣ условия, които трѣбва да имаме прѣдвидъ при чертането.

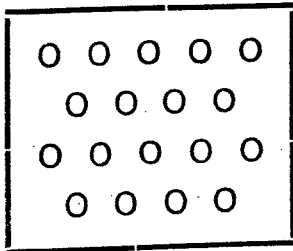
(Слѣдва)

Пишущи машини за ремонтъ.

Пристигна въ Варна **специалистъ механикъ на пишущи машини** и ще престои само кратко време. Разполага съ **всички запасни части, сжщо камъни, игли и др. за плетачни машини**. Намира се въ книжарницата на Д. Димитровъ срещу общината 1—1—37

ф. 4 садене въ кв. форма.

ф. 5 садене въ тр. форма.

Синделско училищно настоятелство.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 112

с. Синделъ, 1 августъ 1926 год.

На 11 септемврий 1926 год. отъ 9 до 11 часа предъ обѣдъ въ канцеларията на Синделското селско общинско управление ще се произведе публиченъ търгъ съ явна конкуренция за отдаване на наемателъ експлоатация на следнитѣ полски училищни имоти:

1) Нива отъ 5.5 декара въ мѣстн. „Гьоль-моу“ за 3 години.

2) Нива отъ 6.7 декара въ мѣстн. „Буджака“ за 3 години

3) Нива отъ 50 декара, раздѣлена на 5 парцела, въ мѣстността „Гюнгормеза“ за 3 години

4) Нива отъ 3 дек. въ мѣстността „Лѣджата“ за 5 години

Първоначалната оценка за наема на гореозначенитѣ имоти възлиза на 50 лева годишно за единъ декаръ.

Разноснитѣ за публикация, обгербване и пр. сж за смѣтка на наемателя.

Исканиятъ залогъ за правоучастие въ търга е 10% въ първоначалната оценка.

Чл. 125 отъ закона за Б. О. П. е задължителенъ за конкурентитѣ.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ канцеларията на училищното настоятелство.

Отъ Настоятелството.

1—1—36

Константиновско училищ. настоятелство.**ОБЯВЛЕНИЕ**

№ 114

с. Константиново, Варн., 29 юлий 1926 г.

На 31 Августъ н. г. отъ 2 до 4 часа следъ обѣдъ въ общинската канцелария ще се произведе търгъ за отдаване подъ наемъ за 3 години отъ 1 септемврий 1926 до 1 г. септемврий 1929 година следнитѣ училищни ниви:

1. Нива „Гюргенджа“ 60 декара;

2. Нива „Караманъ акча“ 4.5 дек.

3. Училищенъ дворъ въ самото село 8 декара;

4. Нива „Мелиския“ 201 декара, раздѣлена на следнитѣ 8 парцела:

1. „подъ клисьлътка“ 17 декара;

2. „надъ старата чешма“ 6 декара;

3. „ливада 18 декара;

4. „при върбитѣ“ 27 декара;

5. „подъ гората“ 14 декара;

6. „алмалж кола“ 22 декара;

7. „Сазлъжа“ 61 декара;

8) „градина зеленчукова 36 декара, която само се дава подъ наемъ за *петъ* години отъ 1 септемврий 1926 до 1 септемврий 1931 година.

Допуща се наддаването и поотдѣлно за всѣко парче и парцелъ.

Залогъ за правоучастие въ търга 10%.

Закона за бюджета, отчетността и предприятията е задължителенъ.

Разноснитѣ за публикация, гербъ и пр. както и 5% такса за учителски фондъ сж за смѣтка на наемателя.

Тържнитѣ книжа могатъ да се видятъ всѣки присѣтственъ день и часъ въ общинската канцелария.

1—1—35

Отъ Настоятелството.